

• دوشنبه، ۱۵ بهمن ۱۴۰۳
• شماره ۱۶۹۹

• ۴ شعبان ۱۴۴۶
• ۳۰ فوریه ۲۰۲۵

اذان ظهر: ۱۳:۱۸
غروب آفتاب: ۱۷:۳۴
اذان مغرب: ۱۷:۵۳
نیمه شب: ۲۳:۳۵
اذان صبح فردا: ۵:۳۶
طلوع آفتاب فردا: ۷:۰۲

مشهد

اذان ظهر: ۱۱:۴۵
غروب آفتاب: ۱۷:۰۰
اذان مغرب: ۱۷:۱۹
نیمه شب: ۲۳:۰۲
اذان صبح فردا: ۵:۰۴
طلوع آفتاب فردا: ۶:۲۰

تهران

امیرمؤمنان، امام علی(ع) می فرمایند:

اِخْذُوا نِزَارَ النِّعَمِ، فَمَا كُلُّ شَارِبٍ بِمَرْذُودٍ.

نعمت ها با ناسپاسی از دست انسان می روند و معلوم نیست دوباره برگردند.

|بحران‌الاجاز: ج ۷۱، ص ۱۵۴|

اظهارات اخیر علی لاریجانی درباره مذاکرات، فرامتن مهم تری دارد و آن نقش تعدیل کننده و انسجام بخشی به سیاست خارجی است

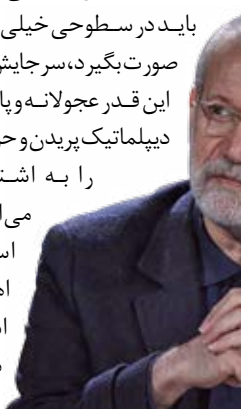
لاریجانی در نقش تنظیم گری

رضا توکلی
Political@khorasannews.com

لاریجانی تا این جای کار تلاش کرده بود سه ویژگی متمایز از خود نشان بدهد؛ نخست چهره‌ای پخته در سیاست خارجی، دوم کاراکتر میانه‌توسعه‌خواه که بار ادیکالیسم در اصولگرایی مرزبندی دارد و سوم کنشگر سیاسی غیراصلاح‌طلب. پس از این‌که دو دور دصلاحیت علی لاریجانی برای انتخابات ریاست جمهوری باعث شده بود که افکار عمومی و بخش عمده‌ای از تحلیلگران حیات سیاسی اورا پایان یافته بدانند، سفر چندی قبل او به لبنان و سوریه و ارسال پیام رهبر انقلاب برای مقامات سیاسی این دو کشور نشان داد که اساسا لاریجانی شخصیتی حذف‌شدنی نیست. اگر چه سفر به عنوان نماینده‌وزیر رهبری به لبنان و سوریه در شرایطی که منطقه در پر التهاب‌ترین حالت قرار دار، به‌خودی خود امری بسیار حائز اهمیت است، اما آن‌چه کنشگری سیاسی جدید لاریجانی

بر خی چهره و ها و تحلیلگران سیاسی عدم موضع گیری خصمانه‌تر امپرا نشانده‌ای بر تمایل تر امپ برای گفت‌وگو با ایران تلقی کنند. با وجود این، علی لاریجانی که به‌عنوان چهره‌ای منطقی و عقلایی در عرصه سیاسی ایران شناخته‌می شود و می توان گفت که اظهاراتش حداقل در موضوعات سیاست خارجی مورد قبول طیف گسترده‌ای از تفکرات و جریان‌های سیاسی است، در گفت‌وگوی اخیر خود نسبت به این اشتیاق کاذب موضع فنی و دقیقی گرفت و اظهار کرد: «مذاکره سازو کاری دار دو باید پیشنهادهای مدونی وجود داشته باشد. تصمیم عجولانه در این باره را درست نمی دانم. الان می‌بینم خیلی هادر رسانه‌های داخلی این حرف‌ها را می‌زنند. ولع باوجه نباید در این قضیه داشته باشیم چون کسی چنین پیشنهادی به شما نداده که الان بحث می‌کنید. این مسائل باید در سطوحی خیلی با فر صت و دقت صورت بگیرد، سرچایش حرف زده شود. این قدر عجلولانه و پابرهنه در صحنه دیپلماتیک پریدن و حرف زدن، دیگران را به اشتباه محاسباتی می‌اندازد. جمهوری اسلامی همیشه اهل مذاکره بوده است. وقتی کسی مذاکره پیشنهاد

نداده، راجع به چه چیزی صحبت می‌کنیم؟» این اظهارات منطقی و مستدل علی لاریجانی – با توجه به سمت و جایگاه او– فرامتن مهم تری دارد و آن نقش تعدیل کننده‌اوست. نباید فراموش کرد در هفته‌های ابتدایی پس از پیروزی پزشک‌کیان در انتخابات، بسیاری گمان می‌کردند احتمالا جایگاه معاون اولی دولت چهاردهم به لاریجانی سپرده شود که البته بنا به هر دلیلی رخ نداد. مدت‌ها نیز گمانه‌زنی‌های بسیاری در مورد احتمال انتصاب لاریجانی به عنوان دبیر شورای عالی امنیت ملی مطرح‌شد و سفر اخیر او به منطقه و سپس اعلام برخی مواضع در مورد ارتباط با غرب، این گمانه‌زنی‌ها را تقویت کرده بود. او کمی بعد در مصاحبه اعلام کرد که این تنها یک گمانه‌زنی است و گذشت زمان نشان داد که علی لاریجانی به شعام بازنگشت. در این میان اما به نظر لاریجانی در شرایط کنونی کشور، نقش مهم‌تری را ایفا می‌کند. او همان طور که در دولت نهم جلوی برخی رفتارهای رادیکال جریان راست را گرفت؛ هم اکنون قرار است در این دوره جلوی برخی رویکردهای تند و بدون تامل جریان اصلاح‌طلبی را بگیرد. به نظر نه تنها قرار است در موضوعات سیاست خارجی روی علی لاریجانی سرمایه گذاری شود بلکه بناست از ظرفیت او در ایجاد انسجام بخشی در سیاست خارجی نیز بهره گرفته شود.

رئیس قوه قضاییه و رئیس مجلس در موضعی جداگانه اما مکمل، درخصوص پیامدهای رادیکال شدن فضای سیاسی کشور هشدار دادند که نشانه عزم برای کنترل فضای متشنج سیاسی به نظر می‌رسد

عزم قوا علیه رادیکال ها

جعفر یوسفی
Political@khorasannews.com

در هفته‌های گذشته، عرصه سیاسی کشور بارها شاهد حملات تند برخی نمایندگان و فعالان سیاسی و رسانه ای به مسئولان عالی‌رتبه کشور بود؛ حملاتی که از انتقادهای مرسوم فراتر رفت و به نوعی تقابل علنی با بخشی از ساختار حاکمیت تبدیل شد. اگر چه نقد و نظارت از ارکان دموکراسی و اصول جمهوری اسلامی است، اما این جنس از حملات بیشتر رنگ و بوی تضعیف و تخریب به خود گرفته است. در مقابل جناح رقیب نیز با پاسخ‌هایی رادیکال فضای کشور را بیش از پیش دچار حاشیه کرده است. در چنین فضایی، رئیس قوه قضاییه، رئیس مجلس و تولیت حرم امام خمینی(ره)، هر یک در موضعی جداگانه اما مکمل، درخصوص پیامدهای این روند هشدار دادند و بر لزوم حفظ انسجام تأکید کردند. این واکنش‌ها که بیش از آن‌که دفاعی باشد، نشانه عزم برای کنترل فضای متشنج سیاسی به نظر می‌رسد. در شرایطی مطرح شد که برخی نمایندگان، با استفاده از تریبون مجلس، حملات کم‌سابقه‌ای علیه مدیران عالی کشور ترتیب داده‌اند. حال پرسش اساسی این است که آیا این موضع‌گیری‌ها، آغازی بر پایان این کشمکش‌ها خواهد بود یا مقدمه‌ای بر تقابل‌های عمیق‌تر در آینده تحولات سیاسی پیش‌رو؟

اژه‌ای: نباید اجازه داد «خناسان و منافقان» در صفوف نیروهای انقلاب رخنه کنند، حتی اگر با شعارهای انقلابی سخن بگویند
محسنی‌اژه‌ای در مراسم تجدید میثاق مسئولان قوه‌قضاییه با فرمان‌های امام‌خمینی(ره)، تأکید کرد که نباید اجازه داد «خناسان و منافقان» در صفوف نیروهای انقلاب رخنه کنند، حتی اگر با شعارهای انقلابی سخن بگویند. او این هشدار را با عباراتی صریح‌تر بیان کرد: «هیچ‌مانعی نباید‌ما را ناامید کند. ممکن است ما در دنیا نباشیم، اما حق پیروز خواهد بود.» این سخنان، حاوی پیامی مهم برای نیروهای داخلی بود که اختلاف افکنی درون حاکمیت را به اسم انقلابی‌گری ترویج می‌کنند.

قالیباف: اگر از دعوای‌های حیدری نعمتی و قدرت‌طلبی و باندبازی پرهیز کنیم، پیروزی‌های دیگر در دسترس است
از سوی دیگر، محمدباقر قالیباف در نطق پیش از دستور خود در مجلس، مسیری روشن برای عبور از چالش‌های داخلی ترسیم کرد. او تأکید داشت که «انقلاب اسلامی، فریاد «ما می‌توانیم» را دوباره در جهان طنین انداز کرد» و شرط استمرار این مسیر را در «پشتیبانی از ولایت فقیه، وحدت ملی و پرهیز

اساسی این جاست که این پیام‌ها تنها چه اندازه‌قادر خواهند بود. روند موجود را کنترل کنند؟

۱. مرزبندی میان نقد و تخریب: در حالی که برخی کنشگران، انتقاد را به ابزاری برای تضعیف ساختارهای کلیدی تبدیل کرده‌اند، این موضع‌گیری‌ها نشان داد که سران قوا در برابر این جریان، مرز روشنی ترسیم کرده‌اند. این بدان معناست که نقد سازنده همچنان جایگاه خود را حفظ خواهد کرد، اما حرکت‌های تخریبی و فرسایشی با واکنش روبه‌رو خواهد شد.

۲. همگرایی در رأس حاکمیت: پیام‌های مشترک از ه‌ای، قالیباف و سیدحسن خمینی، نشانگر نوعی همگرایی است که می‌تواند یودبخش اتحاد نخبگانی برای مهار تنش‌های داخلی باشد. اگر این مواضع به یک روند پایدار تبدیل شود، احتمال مدیریت بحران‌های سیاسی و کاهش فضای تخریبی در ماه‌های آینده افزایش می‌یابد.

۳. مقابله با پروژه تقابل‌سازی: بخشی از انتقادات تند و حملات اخیر در مجلس، ظاهرا با هدف ایجاد دو قطبی‌های کاذب و تخریب چهره‌های کلیدی نظام صورت می‌گیرد. این سه‌چهره‌سیاسی، با اتخاذ مواضع اخیر خود، تلاش کرد تا این پروژه را خنثی کنند و فضای سیاسی را به سمت انسجام و همگرایی سوق دهند.

۴. تأکید بر منافع عمومی به جای دعوای‌های سیاسی: سخنان قالیباف و سیدحسن خمینی، هر دو بر یک نکته کلیدی تأکید داشت: نظام

سیاسی باید به جای تمرکز بر رقابت‌های جناحی، دغدغه‌های واقعی مردم را در اولویت قرار دهد. این نکته، از آن‌رو حائز اهمیت است که در ادامه مردم کسانی را که اولویت واقعی کشور را به حاشیه می‌رانند، بهتر بشناسند.

چشم‌انداز آینده؛ عبور از تنش یا ورود به مرحله‌ای جدید؟
اگر چه مواضع اخیر سران قوانشان از یک عزم جدی برای مهار فضای تندروی دار، اما این پرسش همچنان باقی است که آیا این روند، تندروها را متوقف خواهد کرد یا این‌ها را به اتخاذ مواضع شدیدتر سوق خواهد داد؟ سناریوی نخست این است که با همگرایی بیشتر نیروهای تأثیر گذار و افزایش هزینه رفتارهای تفرقه افکنانه، فضای مجلس و سایر نهادهای سیاسی به سمت آرامش حرکت کند. در این حالت، اولویت‌های کشور نظیر اقتصاد، معیشت مردم و سیاست خارجی، جایگزین درگیری‌های داخلی خواهد شد و مردم نتایج این همگرایی و وحدت را در عرصه‌های مختلف خواهند دید. اما سناریوی دوم آن است که جریان‌های رادیکال، با نادیده گرفتن این پیام‌ها، بر شدت حملات خود بیفزایند و به جای کاهش تنش، بحران جدیدی ایجاد کنند. این سناریو، در صورتی که با ضعف مدیریت افکار عمومی همراه شود، می‌تواند منجر به تقابل‌های شدیدتر در سطح سیاسی شود و بیشتر ضرر در این حالت متوجه مردم کشور خواهد شد.

پسر رئیس جمهور: اگر همه پای کار نیایند، می‌بازیم

می‌زدند و یک نفر هدایت می‌کرد و «هی» می‌گفت. در قایق ایرانی‌های یک نفر پارو می‌زد و ۴ نفر «هی» می‌گفتند. من در بچگی حکایت را شنیده بودم. اصل حکایت حتما واقعی نیست ولی یک واقعیتی در دل آن هست. رئیس‌جمهور می‌خواهد بگوید که همه باید پای کار بیایند و کمک کنند. اگر از همه ظرفیت‌ها استفاده نکنیم، مسابقه را می‌بازیم و نمی‌توانیم کشور اول منطقه بشویم.

مهدی فضالی
info@khorasannews.com

تغییر مسیر جهان

برگردیم به حدود پنجاه سال قبل و صحنه سیاسی جهان را مرور کنیم. کل جهان پس از جنگ جهانی دوم، تقسیم شده بود به دو بلوک شرق و غرب با دو تفکر و پیروی از دو مکتب مارکسیسم و لیبرالیسم و با دو ائتلاف نظامی بزرگ ناتو و ورشو. البته گروهی از کشورها، جنبشی را با عنوان «عدم تعهد» تشکیل داده بودند تا عدم وابستگی خود به دو قدرت مسلط آن زمان را اعلام کنند؛ اما این جنبش از لایک مجموعه منفعلی بود که در مقابل دو قدرت برتر زمان خود اقدام خاصی انجام نمی‌داد و اصول آن هیچ رنگ‌وبویی از مقابله با این قدرت‌ها را نداشت؛ ثابا اعضای آن به نحوی به یکی از دو بلوک وقت تکیه داشتند! دو قدرت فائق آن دوران، به رغم همه اختلافاتی که با یکدیگر داشتند در مقابله با دین و مذهب مشترک بودند و به قول شهید مطهری مانند دو تیغه چپچی عمل می‌کردند که ظاهرا با هم تضاد دارند اما برای قطع یک ریشه به حرکت در می‌آیند. البته نظام مارکسیستی تندتر و علنی‌تر با دین مبارزه می‌کرد به نحوی که مساجد و کلیساها را بست و آن‌ها را به انبار تبدیل کرد و نظام‌های سکولار که زیرپوستی و تدریجی با دین مقابله می‌کردند و ظاهر فقط جداانگاری دین از سیاست را دنبال می‌کردند. از آرایش سیاسی جهان که بگذریم، در داخل ایران نیز تقریبا، همه گروه‌های مبارز چپ و راست و التقاط آنچه در چننه داشتند رو کرده بودند و با همه آن‌ها بر خورد شده بود، در حدی که گروه مبارز تعیین کننده‌ای در صحنه نبود. در چنین زمانه‌ای ناگهان در یکی از مهم‌ترین نقاط راهبردی جهان و کشوری که آمریکایی‌ها جزیره ثبات و ژاندارم خود می‌دانستند، بازعامت یک ابر مرد و مرجع عالی‌مقام، به نام «روح‌ا... خمینی» انقلابی به نام خدا و با همراهی شگفت انگیز مردم شکل گرفت و شدن آن چه از نظر دو قدرت مسلط جهان به‌ویژه آمریکا نیامد می‌شد! انقلاب اسلامی در بهمن ۵۷ در کمال ناباوری همه به پیروزی رسید و منجر به استقرار نظامی انقلابی شد؛ انقلابی که «توحید» شا کله اصلی جهان‌بینی آن بود و این شا کله «نظریه نظام انقلابی» را ابدی کرد. با پیروزی انقلاب اسلامی تغییر مسیر تاریخ آغاز شد و در پی بر فراز کردن شعار «نه شرقی نه غربی»، جهان دو قطبی، سه قطبی شد و با توجه به نگاه محوری انقلاب که نه ستم می‌کند و نه زیر بار ستم می‌رود، دل‌های آزادی‌خواه و استقلال طلب جذب آن شد و نهضت‌های آزادی‌بخش و سپس جبهه مقاومت شکل گرفت. تداوم این انقلاب الهی از یک سو و فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی و محو شدن یکی از دو قدرت مسلط جهان، این صحنه را به تقابل «اسلام و استکبار» تبدیل نمود و رویای نظام تک‌قطبی ایالات متحده آمریکا را که پس از فروپاشی شوروی، برای خود دست‌یافتنی می‌دید به خواب پریشان تبدیل کرد و طرح‌های زیاده‌خواهانه و استکباری آمریکا در منطقه غرب آسیا را که منافع ملی ما را هم تهدید می‌کرد، یکی پس از دیگری تا کام گذاشت و البته این نبرد دوپارویی سنگین و باور نکردنی بدون هزینه نبوده و نیست. انقلاب اسلامی ایران اکنون در حالی برای جشن چهل و ششمین سالگرد پیروزی خود می‌پیمای شود که دشمنانش نابود شده‌اند یا ناکام از توطئه‌های چهل‌وشش سال گذشته خشمگین و غضبناک و ارامشاش می‌کنند. این انقلاب سال‌های سال، سالگرد پیروزی خود را جشن خواهد گرفت در حالی که برخی دیگر از دشمنانش نابود شده و برخی دیگر همچنان با خشم به فتوحات و پیشرفت‌های آن در عرصه علم و ایمان خیره مانده‌اند. و این به‌دست نخواهد آمد مگر با ایمان روزافزون به خدای متعال، انسجام ملی، درس گرفتن از تجارب گذشته و تلاش و مقاومت.

